

Thưa bà,

Dù chúng ta có vô cùng xung khắc, chúng ta vẫn phải nhún t trí m t đi m: chẳng bà là đàn ông. Mà đàn ông thì sao? Đàn ông thì ham thích nh u th . Ham thích đ n mãnh li t. Và, bà đ ng d u em, bà hãy công nh n r ng , ph n chúng ta yêu đàn ông vì h ham thích và bi t cách th c hi n nó (Chúng ta cũng ham thích nh ng th c hi n ch y u b ng cách mua nó). Ông thì thích máy móc, ông thì thích ki n trúc, ông thích v t lý và hóa h c, ông d i h n m t chút thích th v n. Toàn nh ng ham thích có i cho xã h i.

Nh ng đàn ông không ch ham thích m t th . N u gà ch thích giun, bò ch thích c t i hay th ch thích c c i thì đàn ông i thích đa d ng. Chuy n y trong đá bóng , trong m th c, trong bia b t không sao, nh ng trong v n đ ph n , tính đa d ng c a nó làm cu c s ng thêm r c r i.

Bà thân m n,

Em tin r ng, bà có r t nh u u đi m. S dĩ em quen v i ông là do ông y thông minh (ch không ph i ch có ti n nh thiên h v n đ n). Và, m t ng i thông minh không khi nào ch n v quá kém. Th m chí, bà không quá kém, bà còn r t n i b t i nh u ph ng di n.

Theo nh ông ti t i m t cách đ y thành kính, bà n u ăn ngon, bà r a bát s ch, bà lau nhà bóng và bà đi ch r . Bà còn đ i x t t v i chó, mèo Em xin thú th c , t t c các ph ng di n đó, em đ u thua bà. Khi em n u món canh, ai cũng nghĩ là món xào. Khi em r a bát, t t nh t lúc dùng nên r a i. Khi em lau nhà hay quét nhà, em đ cái đ ng rác ch n ch kia. Ch duy nh t em đi là ch m ph m. Còn chó mèo, em ch nuôi chúng trong tranh.

Nh ng ông v n thích em. Ti n đây xin ti t i : th i gian thích không h ng n, c ng đ thích không h y u và chi phí thích không h th p. Bà kinh ng c. Bà không tin ? Bà nh rõ ông v n v nhà, v n ăn c m t i, v n l ch s v i bà v.v.. Bà c m giác ch có khe h nào đ em i t vô cái pháo đài do bà xây đ ng, canh gác và tu n tra.

Bà nh m.

Em xin phép không đi vào chi tiết. Em chỉ nói một cách vắn tắt, không có gì ngăn cản để con tìm. Nhất là một con tim già lao và một con tim trẻ. Như trên đã nói, em thua bà và một tí thôi.

Đúng một tí thôi, chứ bớt phần nào. Nhưng, em lại hơn bà hai tí.

Bà sợ gì mà lên. Bà sợ quát: hơn ư chứ nào?

Thưa bà, nhưng thôi em hơn lại vô cùng và vô n. Em thành thật tin thôi. Nhưng đàn ông, tiếc thay, lại không tin.

Em biết chấp chấp một. Em biết ngửi gần ông mà lại vô o ngửi. Em biết đánh vào lưng ông, hay đánh vào chỗ thắt hông, và đánh vào cong mỗi nhìn đi chỗ khác. Em biết hét lên khi thấy con sâu và ù té chạy khi gặp con thằn lằn.

Cái gì em cũng ngạc nhiên và như ông gì thích. Em tin ông là vô địch và trí thức, và thể thao, và luôn thấy lòng tin chảy ra mồm. Mọi lại nói của ông, và em, đều là chân lý. Em khâm phục khi ông uống bia. Em kiêu hãnh lúc ông chiêm thu lá. Em ngửi nếp mình khi ông tập. Em lo lưng như ng chng bao giờ tra hỏi lúc ông đi khuya. Và, quan trọng nhất, thưa bà, da em trắng, eo em nh, môi em đỏ và chân em ch khác chân dài. Em mặc váy hồng, em thật nõn xanh và em dùng dầu thơm của Pháp. Nhưng Pháp, chứ bà cũng biết, vô địch và các loại dầu thơm.

Khi bên ông, em không ngạc và không tham lam như các phim truyền hình quay với vàng mà bà vẫn xem đâu. Chúng em không hề bàn và tiến bộ. Hai người đều có mái tóc ánh trắng, tôi như ng khát và ng ch của thức hiên và đều thích nhìn sao trên trời. Hai người có thể xung đột vì một bài thơ, giận dữ vì một bức tranh và bỏ ra vì một bông hoa bày không đúng cách (trong khi ông và bà giận dữ vì một mâm cỗ, cãi nhau vì hoá đơn tiền điện và ra khỏi nhà vì chậu quăn áo của phôi).

Thưa bà,

Thư Bà Nhí Gái V

Tác Giả: 3G McKeno s&#u t&#m
Thứ Sáu, 08 Tháng 5 Năm 2009 23:06

Đ&#y, em t&#i ông, ông t&#i em là nh&# th&# đ&#y. Nó thanh cao thì em không dám nói, nh&#ng nó cũng ch&#ng phạm t&#c nh&# sách v&# án vi&#t đâu. Em xin bà hãy m&#ng vì đi&#u đó.

Tuy ông ph&#m t&#i nh&#ng t&#i &#y còn sang. Bà hãy t&# an &#i nh&# th&#. T&#i sao em vi&#t th&# này? T&#i vì em xin tr&# &#i ông cho bà. Chúng em nh&#t trí cái gì đ&#p thì ph&#i ng&#n và chúng em đã ng&#n đ&# dài. Toàn b&# s&# tình t&# c&#a tình yêu n&#m &# ch&# này, và bà không bi&#t đ&#&#c.

Xin bà hãy dang tay đón ông v&#. Em &#y danh đ&# th&# r&#ng, ông không s&#t m&# quá nhi&#u, đ&#n gi&#n vì ông có còn nhi&#u đâu mà s&#t m&#. bà hãy coi ông nh&# v&#a sau chuy&#n du &#ch m&#o hi&#m tr&# &#i nhà. C&#n ch&# che và s&#n sàng che ch&#.

Em đi đây. Cu&#c s&#ng là khám phá và em thích khám phá nhi&#u n&#i. Bà đ&#ng trách em. Bà cũng đ&#ng t&# trách mình. Khi em b&#ng tu&#i bà, em cũng ch&# h&#n gì bà đâu.

Chúc bà vui kho&#.

=====

Thư c&#a bà v&# g&#i cho b&# nhí!

Th&#a cô,

Tôi đã đ&#c th&# c&#a cô m&#t cách bình tĩnh. Đúng nh&# cô đã nói, &# tu&#i tôi và &# đ&#a v&# c&#a tôi, s&# bình tĩnh luôn luôn có th&#a.

Này cô,

Vì c ch ng có b nhí khi n tôi ng c nhiên. Đó là c m giác đ u tiên, và thành th t v i cô, nó h n c c m giác cảm ph n.

Vì sao v y?

Th a cô, vì tôi tin ch c r ng lão (hãy g i s v t v i đúng tên và đúng tu i c a chúng cô nh) đã đ u i s c r i, nói m t cách ch c ch n, m t cách không có gì ph i bàn cãi c .

Khi vi t th cho tôi, cô có v t đ c pha chút h hê. Cô c m th y mình gi t đ c c tay bà khác m t m vàng, và mình có nh ng ph m ch t r t khác th ng nên m i g p may nh th .

Cô nh m th m h i quá, cô i!

Qu th t lão là m t cái m . Hay nói chính xác h n, đã t ng là m . Đi u y cách đây ba m i năm v tr c, c thành ph đ u ph i công nh n ch đầu c n ph i m t cô gái có trí tu siêu vi t gì.

Nh ng trên, trong và d i cái m y, tôi đã đào, đã cu c, đã đ o, đã n mìn, khai thác r m r , quy mô m y ch c năm.

Và gi đây, m ch còn khung, còn lai s hoang tàn. Ch có đôi m t ng c c a cô, ch có c p môi d i c a cô và ch có tí não kh c a cô m i không nh n ra đ i u đó.

Cô v đ c lão, khi tôi trong m t ch ng m c nào đó, đã m c cho lão t do. Cho lão có c m giác s ng chu ng. Đàn ông s ng b ng o t ng cô , và nuôi d ng cái o t ng đó m t cách khéo léo là nh m v c a ph n chúng ta.

Tôi không vui gì khi lão có b. Nhưng chị nói rằng tôi quá hoang sơ vì đi u đó. Tôi quá hi u
đ a khác s đ c bao nhiêu trong khi mình đã v bao nhiêu. Ph n c a cô, h i ôi, th t là th m
h i.

Cô khéo là gây th và nhí nh nh. Cô té x u khi g p th n l n và ngã lăn ra khi g p t c kè. D
th a cô, khi b ng tu i cô, tôi cũng gây th nh th. Nhưng lúc này, g p hai c a đ y, tôi ch
đ p m t cái cho b p dí là xong.

R i cô khoe là cô bi t ch p m t, bi t ng đ u và bi t c i he hé nghiêng nghiêng. Ôi dào,
nh ng trò đó ngày x a tôi làm mãi. Và bây gi v n có th làm, th m chí còn làm hay h n cô y
ch. Nhưng vì m c đích gì, g t hái gì khi m i th c đã no nê? Cô nhìn lão trong quán cà phê
h ng sang. Trong com-lê và cà v t đ t ti n. Còn tôi có khá nhi u đ p (nhi u h n c c n thi t)
nhìn lão trong qu n đùi r ng, trong áo may ô ch hi u là màu gì.

Và tôi cam đoan rằng, cái tôi nhìn m i là cái th t. Cái cô nhìn là gi. Cô th a bi t th, ch ng qua
cô đang t d i mình. Cô chê tôi ch bi t r a bát, n u c m. Cô th ng tôi vì tôi ch chăm chăm
lo cái nhà s ch bóng. Nhưng tôi i thích v y. Vì đ y là nhà tôi và lão ch có n a ph n. Còn lão
có bóng hay không, có s ch hay không, lão ph i t lo. Tôi còn b n lo cho b n thân mình.

Tôi không chúí mũi vô b p nh cô t ng và nh lão t ng chút nào. Tôi say mê đánh bài. Tôi
nghi n làm đ u và giũa móng tay. Tôi ham thích "tám" và hăng hái đi chùa. Tôi khoác áo l a
m gà, khoác vòng c m th ch và tôi s m đ cho mình (b ng ti n lão, dĩ nhiên!).

Còn vi c cô ng m trắng cùng chàng, đ c th cùng chàng hay đ t n cùng chàng thì xin cô hãy
c t nhiên. Nhưng th v v n và phù du đó ngày x a tôi cũng nghĩ là ghê g m lắm. Nhưng tôi
nhanh chóng phát hi n ra chúng su t đ i loanh quanh nh th, và ch có l i ích gì. Chúng ch
nh h t tiêu r c vô bát ph, không h b béo, ch khi n nó d y mùi. Mà mùi thì tôi đã chán.
Chán không ph i do tâm h n tôi c n c i, mà là do đã quá đ r i!

Cu i th cô cho bi t đã chu n ra kh i lão, ho c lão đã chu n ra kh i cô. Tôi ch hi u ai thoát
đ c ai. Nhưng ch c ch n là tôi suýt thoát. Ti c quá. Giá mà lão đi v i cô, giá nh lão o t ng
v s c mình thì tôi đã có c h i tuy t v i đ i đ c tung tăng.

Tôi tin chắc mình tung tăng chơi khi nào muốn, khi mình kiêu hãnh, mình không nghèo khó và mình có sự thoải mái mà.Nhưng thời đó cô còn lâu mới đi tới, cô bé đáng thương ơi!

Cô yên tâm. Tôi sẽ đón lão v. cáo chết còn quay đầu về núi, trong khi lão chết phải là cáo, lão là người. Tôi cũng chơi giày vò, chơi đay nghiến chi đâu. Tôi không phải hàng tôm hàng cá. Tôi chơi cưỡi ngựa mà thôi. Một ngày cưỡi mà đã làm lão như đến chơi năm.

Chúc cô may mắn trên con đường chinh phục các lão khác. Thời gian chơi thiêu ông già. Cô cứ vui vẻ xông lên. Chào cô.